

Mening være vanskeligt at skaffe Pengene til Veie paa en Maade, saa det slet ikke kommer til at hvile som et Tryk paa Befolkningen, og saa man slet ikke kommer til, som det ærede Medlem nævned, at lægge nye Skatter paa Befolkningen, naar man vil tage Pengene paa den Maade, som jeg tidligere har udtalt, og som jeg ikke skal komme tilbage til. Der er efter min Mening aldeles ikke den ringeste Grund til, at den nærværende Slægt alene skal bære Beføstningen ved saa overordentlige Foranstaltninger, som her ere foreslaaede; vi kunne meget godt lægge Noget af dem over paa Efterslægten. Det ærede Medlem, der talte fra Sekretærpladsen (Madsen) sagde, at det gjaldt ikke om at øse Penge ud, men om at faae noget Solidt for dem, og deri kan vist Ingen være uenig med ham. Dette at øse Penge ud, hensynsløst og uden Nytte, er tilvisse en daarlig Finantspolitik i alle Retninger saa at sige. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem glemte at sige os, hvad det Solide er, han vil have for de Penge, vi anvende med Hensyn til den Slags Foranstaltninger. Ja, det lod jo næsten til, som han slet Intet vilde have. Der er ikke den allerringeste Grund til at tvivle om, at det var Udtryk for en varm Fædrelandsstemning, naar han sagde, at han hørte til dem, der vilde værgе vort Land, og ikke til dem, der vilde afvæbne. Det har jeg ikke den ringeste Tvivl om. I den Henseende staa vi to paa samme Standpunkt. Men der er en Ting, jeg ikke kan forstaa ikke er gaaet op for det ærede Medlem og for mange andre fædrelandsfjndede Mænd, og det er dette, at det er Synd at kræve af en lille Hær som vor, at den skal tage en Tøen op imod, hvad man kan sige sig selv altid vil være en Overmagt, uden at have et eneste befæstet Punkt, den kan ty til og fortsætte Kampen fra med nogenlunde Udsigt til, at Kampen kan nytte Noget. Det er mig aldeles umuligt at forstaa. Ja, dersom det var leiede Tropper, saadanne som i Middelalderen, dersom det var af den Slags Tropper, hvorom Falstaff i sin Tid sagde, at de vare gode nok til at stifke en Landse i, dersom det var den Slags Tropper, vi havde at sende imod Fjenden, kunde jeg forstaa det; men det er vore egne Sønnen. Dersom man nu har saa Meget imod Kjø-

benhavns Befæstning, synes det mig naturligt, at man paapegede et andet Sted, hvor vor lille Hær kunde finde Dækning til at fortsætte Kampen fra, indtil det viser sig, om den Magt, som styrer Verdens Skjæbne, vil tillade, at vi gaa under, eller om Frelsen skal komme til os. Det bliver ingenfind, saavidt jeg skjønner, taget under alvorlig Overveielse — og det er virkelig heller ikke godt at vide; i det Mindste har det været mig umuligt at faae noget Kjenndskab dertil — hvor en Befæstning, som skal kunne nytte noget, kan blive anlagt med mindre Beføstning end her. Vi skulle hufte paa, at dersom det blot var for at befæste Kjøbenhavn som Handelsby, i det Hele som Stad, ja endog saa som Residentsstad, vilde jeg sige, at det kunde maaste dog have sin Betænknelighed, og om det ikke var bedre, at den saa var en aaben By; men vi skulle hufte paa, at hvad vi her befæste, er vor Flaadehavn med alle dens Magasiner, vort Løihus, alle vore militære Depoter, det er fort sagt Alt, hvorpaa vort Forsvar beror, og vi kunne gjerne sige det Meste af det, hvorpaa vor Statstiværelse beror. Det er det, det gjælder om at dække. Jeg kan ikke vide, om der kan paapeges nogen eneste Stat i Verden, som lader sin Flaadehavn og sine militære Depoter ligge aldeles aabne og siger, at de ere bedst værnede ved, at der slet ikke er noget Værn. Jeg tror det ikke, men hvis ikke, er det dog ganske forunderligt, at hvad der gjælder for alle andre Lande, større eller mindre, aldeles ikke skal gjælde for vort eget. Hele den Tankegang er mig virkelig uforklarlig. Dersom det var saaledes, at vi ikke havde nogen Udsigt til at kunne afholde den Beføstning, som det ganske vist er, kunde jeg endda forstaa det. Thi det er en stor Beføstning, det er store Offre, der kræves, det er der aldeles ikke Noget, der vil modsig, men naar vi tage Hensyn til, hvad det er, der staaar paa Spil, er det saa ikke mange Gange Mere, endogsaa blot ligefrem materielt taget? Saa siger man — det har man sagt saa tidt, og det har jeg hørt saa tidt: det nytter ikke noget alligevel, at man kan holde en Fæstning et Par Uger eller Maaneder, det kan ikke betale sig! Ja, det veed man ikke. Man veed virkelig ikke, hvad det kan betyde. Ved at vinde Tid kan Alting være vundet. I vore Dage gaar Alting med